

[Laurits Pedersen.]

bage. Der indføres en betydeligt større skattebyrde end tidligere for de samlede kooperative selskaber i Danmark. Det er ikke let at opgive noget tal, men en meget væsentlig forøgelse vil finde sted med hensyn til den samlede beskatning til kommune og til stat. Det, der interesserer i denne forbindelse, er at få det ærede medlem til at gøre sig den lejlighed at regne ud, om denne nye beskatningsform, hvorefter man med hensyn til skat til stat og kommune går over på en anden linie, ikke skaber ligelig beskatning af en privat handlende og et tilsvarende andelsselskab med den samme omsætning. Man må forlange, hvis det ærede medlem vil være saglig, at han undersøger, om det samlede provenu til stat og kommune ikke bliver større eller i hvert fald lige så stort for en kooperativ virksomhed som for et tilsvarende privat selskab eller en privat handlende. Det vil det ærede medlem ikke ind på, fordi hele hans argumentation går ud på — ikke sagligt efter min mening —, at vi skal have nogen flere penge, men vi tager ikke i første linie hensyn til, om det er sagligt rigtigt. Det, jeg og andre forstår ved ligelighed, er, at det bliver samme beløb, der skal betales i skat af handelssteder med den samme omsætning, og det ærede medlem vil have meget svært ved sagligt at gå imod dette synspunkt. Jeg vil med stor interesse høre, om det ærede medlem vil gøre forsøg på at få eksempler frem på forretninger, som kan vise, at denne ligelighed ikke er tilstede. Men nu får vi lejlighed til at arbejde i udvalget, og så må vi håbe på, at det ærede medlem, der jo må forudsættes at have saglig interesse i at få dette spørgsmål belyst, får eksempler på, at denne ligelighed bliver opnået. Lad så være med at anvende agitatoriske greb, som jeg forstår, at man vil fortsætte med fra det konservative folkepartis side. Det har ingen saglig begrundelse. Kan de ærede medlemmer bevise, at denne ligelighed ikke er tilstede mellem forretningen på den ene side af gaden og forretningen på den anden side med samme omsætning?

Indenrigsministeren (Smørum): Ja, der er for mig ikke anledning til at forlænge denne debat synderligt. Jeg har forstået, at man fra alle sider er enig om, at den skattepligtige indtægt for brugsforeninger og andre kooperative virksomheder må fastsættes efter de samme regler for kommuneskattens vedkommende som dem, der til enhver tid er gældende ved beregningen af statskatten.

Dernæst er der spørgsmålet om satserne.

Man har i lovforslaget holdt sig til de nu-gældende regler i kommuneskatteloven. Jeg fik det indtryk ved at høre på det ærede medlem hr. Aksel Møllers regnestykker, at disse eksempler er noget ensidigt valgt. Der ville sikkert kunne findes eksempler, som gav det modsatte resultat. Jeg synes ikke, der her er grund til at debattere dette spørgsmål om skattesatserne så forfærdelig meget mere, for jeg forstår, det er meningen, der skal nedsættes et udvalg, og dér vil man kunne få lejlighed til at undersøge det lidt nærmere. Jeg takker de ærede ordførere, som har givet tilslutning til lovforslagets gennemførelse.

Aksel Møller: Den højtærede indenrigsminister drog de eksempler i tvivl, som jeg havde valgt, og hævdede, at de var ensidigt valgt. De er valgt ganske tilfældigt ud af de 54 eksempler, som det udvalg, der har arbejdet med udskrivningsloven, før forslaget blev fremsat i folketinget, har haft til disposition. Jeg havde desværre ikke tid til at regne alle eksemplerne igennem; der har ikke været tilstrækkelig lang tid mellem den højtærede indenrigsministers fremsættelse af dette lovforslag og dets første behandling, til at der har været mulighed for det. Men jeg går ud fra, at den højtærede indenrigsminister nu vil sætte sig hen og regne på det, og så vil det vise sig, om han vil finde eksempler, der afviger fra dem, jeg har anført her, og som viser, at der enten er tale om betydelige nedsættelser eller kun om meget ringe samlede forhøjelser i forhold til, hvad disse foreninger tidligere har båret af skatter.

Man siger nu, at det, der er det afgørende, er, om man ved hjælp af denne beskatning skaber ligelighed, og det ærede medlem hr. Laurits Pedersen siger, at det er sagligt svært for mig at gå imod, at der skulle være ligelighed tilstede i de forslag, der nu er forelagt. Nej, det er ikke sagligt svært at vise, at der ikke er ligelighed tilstede, men det er utvivlsomt svært at overbevise det ærede medlem hr. Laurits Pedersen derom, for jeg turde måske gå ud fra, at i det ærede medlems bedømmelse af alle disse forhold har kærligheden gjort ham blind. Det ærede medlems forhold til andelsbevægelsen er jo af den karakter, at man kan tale om gammel kærlighed, og vi ved allesammen, at kærlighed slår sig på synet.

Hvis det ærede medlem nu prøver at se lidt på de eksempler, jeg har ført frem i debatten, for at se om de er udtryk for ligelighed, så gør jeg det ærede medlem opmærksom på, at for en forening med en